

UNA HISTÒRIA QUE ET CANVIA EL PENSAMENT

Abans de començar aquesta història volia presentar-me, em diuen Andrea i com quasi tots els diumenges vaig a veure a la meua àvia, ella viu en un poble que s'anomena Llutxent des que va nàixer i mon pare també vivia allí, tota aquesta història va començar a ma casa el diumenge 1 de març...

Andrea li va preguntar a son pare si eixe dia anaven a anar a Llutxent a veure l'àvia i efectivament així era. Eren més o menys les 12:00 del matí i tota la família va agafar el cotxe i se'n va anar cap al poble.

La mare d'Andrea va dir:

- Cada vegada que vinguem veig més buit aquest poble, i més descuidat no?- va dir ella prou sorpresa.

Andrea no va contestar però es va quedar pensativa i no va dir res més en tot el camí.

Per fi van arribar, Andrea és va posar a jugar amb els seus cosins fins l'hora de dinar, van dinar i l'àvia va dir:

- Andrea vine i ajuda'm a fer un pastís amb xocolata...

A Andrea li agradava molt la cuina però, per damunt de tot, el que més li agradava de fer els pastissos amb la seua àvia era que xerraven molt mentre els feien. Però aquesta vegada Andrea estava molt callada i pensativa. La seua àvia ho va notar de seguida i li va preguntar:

- Andrea et passa alguna cosa? Estàs molt pensativa...

Andrea li va comentar que estava molt preocupada perquè el poble cada vegada el veia més buit, amb molt poca gent.

I l'àvia li va contestar:

- A mi també em preocupa que no hi haja gent però el pitjor són els problemes que deixa enrere.
- Quins problemes? – va dir Andrea un tant preocupada.
- Un d'ells és que si se'n van a la ciutat s'abandonen els cultius perquè se'n van els agricultors que produeixen els aliments i no hi ha aliments naturals dels que puguem menjar.
- I per què se'n van a la ciutat?- va dir Andrea un tant indignada.
- Perquè pensen que allí van a tindre més oportunitats en el que es refereix al treball i que ho tenen tot allí.
- Continua per favor – va dir Andrea prou interessada.
- Un altre problema són els incendis.
- Els incendis? Què té a veure que se'n vaja la gent a que es cremen els boscos?
- Encara que no t'ho crees té una gran importància perquè s'abandonen els boscos, no es fa la neteja necessària i açò fa que a l'estar descuidats es cremen i pot afectar a tot el poble, com va passar fa dos estius en el Surar, que es va cremar tot i a dia de hui encara no està reforestat.

El pare d'Andrea es va apropar a veure com anaven i va veure que per compte de fer el pastís estaven xerrant.

I els va dir:

- Dugeu una hora fent aquest pastís i encara no l'heu posat al forn – va dir rient-se.

L'àvia va continuar:

- La xiqueta m'ha preguntat perquè el poble està tant buit.

- Ah! Es que abans en el cotxe estàvem parlant d'això- va dir son pare.
- Andrea volia continuar amb la conversa i va dir :
- Iaia (que era com Andrea anomenava la seua àvia), continua que m'has dit que hi havia molts problemes més i que ens afectaven a tots.
  - Sí, un dels problemes que ens afecten és l'economia.
  - L'economia?, que té a veure açò amb els diners...

I l'àvia va contestar:

- L'economia no es basa en els diners tan sols, per a que ho entengues et vaig a posar un exemple, la tendeta de Fina, saps quina et dic? La que hi ha al final del carrer. Si la gent se'n va del poble, l'ama no guanya diners i per tant no pot viure, ja que no va ningú a comprar o va molt poca gent, aleshores ella no ven els productes que ha comprat i que cal pagar, i al final ha de tancar, perquè no té ingressos.
- En serio? No pensava que tot açò poguera provocar tants desastres.
- Sí carinyo per això és tan important cuidar del nostre poble i que tots en sentim bé dins d'ell. Encara et dic les cosses més exactes, l'altre dia em van dur el periòdic com tots els dimarts i vaig veure un article que parlava d'aquest tema, i saps què deia? De deu emigrants que van a la ciutat, tres són d'un poble de prop i no d'un altre país, ni d'un altra comunitat autònoma.

Per fi van acabar el pastís, Andrea ja no va afegir res més, van tallar el pastís i el van posar a taula per a que tots pogueren menjar-se'l. Va arribar l'hora d'anar-se'n, és van acomiadar i Andrea ja al cotxe va preguntar als seus pares:

- Segons el que m'ha dit la iaia, de tot el que provoca la despoblació, la iaia no té por d'estar en Llutxent?
- Perquè dius això Andrea?- va afegir son pare.
- Perquè es perd l'economia, hi ha incendis, menys gent, etc.
- La iaia duu molt de temps allí i ella no se n'anirà però vosaltres que sou joves podeu ajudar a que açò no passe, i que es pugui reduir el més possible la despoblació- va dir sa mare.

Quan van arribar a casa ja era tard, es va dutxar, va sopar i se'n va anar a dormir ja que al dia següent hi havia col·legi.

Era dilluns a primera hora tenien valencià i no van donar classe normal perquè va anar un xic a fer una xerrada sobre la despoblació i la desertització. Andrea ja entenia del tema i quant el xic va preguntar quina era la seua opinió sobre aquest tema Andrea no va dubtar en alçar la mà i dir la seua opinió al respecte.

Quan Andrea va acabar de parlar el xic li va dir:

- Molt bé, saps molt sobre aquest tema i em sorprèn prou ja que, a la gent aquest tema no li importa molt i la veritat és un problema molt important i ens està afectant a tots per igual encara que no ens adonem.

Quant el xic se'n va anar la professora els va dir als xiquets:

- Ens han presentat a un concurs de redaccions i és sobre aquest tema qui vullga que la faça.

En eixe moment Andrea ja sabia de què anava a fer la redacció, la seua amiga Marta es va apropar a ella i li va dir:

- Jo no la vaig a fer, per a què?, si no serveix per a res!
- Com que no?, si nosaltres escrivim sobre aquest tema la gent que no sap què és o no li importa pot llegir les nostres redaccions i al menys pensar i saber que aquest tema és molt important.

Marta no va contestar, es va quedar pensativa i després d'una bona estona de silenci va contestar:

- Tens molta raó i ara pense d'una altra manera, crec que està a les nostres mans salvar al planeta, als pobles i fins i tot a nosaltres, a les persones .
- Sí, així és.

CARLOTA CUQUERELLA TORTOSA

2n d'ESO

COL·LEGI NOSTRA SRA. DE LA SEU (FEFC)

XÀTIVA (VALÈNCIA)